

Font de can Sala de Dalt

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Can Sala de Dalt
Emplaçament Dins del perímetre de Can Sala de Dalt: es troba per sobre del nivell topogràfic del mas, a uns 100 m.

Coordenades:

Latitud: 41.371003759036
Longitud: 1.9532748250636
UTM Est (X): 412463
UTM Nord (Y): 4580471

Classificació

Número de fitxa 08068 - 188
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La font es troba abandonada i sense cap mena de manteniment.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Lloc d'importància comunitària
Observacions protecció: Pla Especial i catàleg del patrimoni arquitectònic i ambiental de Cervelló, 2017.
PEPAAC – ph-103
dt., 02/05/2017 - 12:00
Data aprovació:
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08067A018090090000AY

Fitxes associades:

[Can Sala de Dalt](#)

Autoria de la fitxa

Josep Maria Solias Arís - Kuanum

Data de registre de la fitxa:

dv., 08/03/2024 - 18:42

Descripció

Font de muntanya amb un rafal que fa de mirador. Forma part d'un berenador amb bancs de maçoneria, envoltat d'arbrat que fa ombra.

La part central, de la qual sortia el broc, és una construcció de traça vertical que presenta una teulada a dos vessants i a la base una pica que recull l'aigua.

Conserva elements d'obra de la captació primitiva i el mateix entorn originari del redós. També hi ha la mina.

Observacions:

El pas està tancat en una zona força inaccessible.

La gent del poble deia d'aquesta font que era una aigua molt bona.

Llurba (2021b: 203) explica que quan la mainada hi anava a fer el Salpàs, després de pujar des del poble assedegats, bevien a la font per a refrescar-se.

Història

No es coneix la data de construcció de la font. Pel que fa al mas és força antic.

Llurba (2021b: 197), parla de la seva primerenca existència al segle XIII "mas Sitjar". Resulta interessant aquesta referència toponímica, pel fet d'esmentar-se l'existència de sitges al seu territori.

L'any 1590, també s'esmenta aquest mas sota l'antiga denominació ("mas Sitjar"), moment en què la masia era propietat d'en Salvador Sala (Llurba, 2021b: 190).

El Qüestionari de Francisco de Zamora, l'any 1789 esmenta la casa sota aquesta casa situada en un planell.

El mas continua en propietat de la família Sala fins a l'any 1893 en què és venut per Josep Sala a un ciutadà de Barcelona anomenat Josep Sans Pi.

Sis anys després de la compra, el nou propietari, Josep Sans Pi ven la finca a un comerciant de Barcelona, en Rossend Valls Peña.

És possible que l'aspecte actual de la font sigui del temps del propietari Rossend Valls Peña o el seu fill Josep Valls Marquès, els quals van fer alguns arranjaments moderns a la casa. Hi ha construccions de ciment armat que daten probablement de la dècada de 1950.

Bibliografia

AMB (2016) Text refós del pla especial i catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Cervelló. S.LL. Àrea Metropolitana de Barcelona.

DIRECCIÓ GENERAL DE PATRIMONI NATURAL (1996). PEIN. Pla d'Espais d'Interès Natural. Barcelona: Generalitat de Catalunya, Departament de Medi Ambient.

LLURBA, Josep; GOU; Gemma (2012) Les nostres fonts. Cervelló. S.LL.: Àmbar Comunicació.

MARGALL, Meritxell; MIRALLES, Jordi. (2018) Diagnosi dels espais lliures - municipi de Cervelló. Informe tècnic. Barcelona: Oficina Tècnica de Planificació i Anàlisi Territorial SITXELL, Diputació de Barcelona.

